

Мария Илиева

Като лястовици...

Като лястовици
се стрелкат мечтите
в небето
високо,
лазурно.
Пронизват с крилата
в дълбокия
устрем
летят
към сърцето
на късното слънце.
А слънцето с поглед,
погалва
лицето ти.
Аз съм щастливата сянка
на листа отронен...
Чувства бълбукат
извор,
сребърен,
бял.
Докосва краката ми
самодивено чисти.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10061>]